

ІЗ СВЯТОМ ЗАКОХАНИХ!

Знову, дорогі студенти, настає ваше улюблене свято – День закоханих! Бо молодість і любов – поняття майже нероздільні. Цього дня, як і під Новий рік, всі чекають якогось дива: одні – подарунка від коханих, інші – оспівчення в коханні, а ще інші дуже сподіваються зустріти оту єдину і неповторну любов. Нехай же святий Валентин подарує кожному з вас велике, щире, вірне кохання!

Оберігайте його, не скупіться на теплі слова, не лінуйтеся підкріплювати їх добрими справами і тільки приємними сюрпризами!

Хай щастить вам у житті і в любові! І нехай собі лютує цей місяць із дуже сердитою назвою. А ми все одно знаємо, що після зимової негоди неодмінно настане весна!

У ПОДАРУНОК – „ВАЛЕНТИНКА”!

Мов із мішка Діда Мороза, ми дістаємо із свого редакційного портфеля „валентинки” – ті самі, які ви, незважаючи на сесію і канікули, не полінувалися написати і занести до редакції – і тепер публікуємо їх у газеті. Якщо ви не встигли написати для своїх коханих

найважливіші слова, не засмучуйтеся: у вас попереду – все життя. Якщо ж не знайдете на сторінках газети привітання на свою адресу, теж не біда: а, можливо, варто зробити перший крок самому? День святого Валентина – прекрасна для цього нагода!

Кохайте і будьте коханими!

Хочу привітати всіх студентів (і особливо групу М-41) та викладачів академії із святом закоханих - Днем святого Валентина!

Бажаю, щоб цього дня ваші серця забилися в прискореному ритмі від щастя та кохання. Щоб ті, в кого є друга „половинка”, були завжди щасливими, а ті, в кого її немає, обов’язково знайшли!

А ще зичу взаєморозуміння і поваги між студентами і викладачами, адже від цього залежать наші успіхи та досягнення. Коли відчувається чиясь підтримка, завжди легше жити.

Кохайте і будьте коханими!
Оксана ЛИТВИНЕНКО,
студентка групи М-41

Бажаю зустріти кохання свого життя!

Хочу привітати свою кохану дівчину – майбутню юристку Віту Крапивну з Днем святого Валентина! Віточки! Бажаю тобі радості, усмішок, щастя і великого кохання!

Поздоровляю з цим чарівним святом усіх студентів і викладачів академії!

Сподіваюся, що всі ваші мрії здійсняться, і ви обов’язково знайдете своє кохання, яке необхідно пронести через усе життя (до речі, кохання свого життя я зустрів саме у стінах академії).

Олександр КУРІШКО,
член студентського профкому

Наши любимые мальчики!

В этот праздник особенно хочется признаться вам в любви. Мы благодарим вас за внимание к нам, заботу, защиту и опору. Спасибо за то, что вы такие хорошие! Пусть жизнь дарит вам только приятные и радостные моменты!

Особенно хотим поздравить мужскую половину группы БС-51. Наши мальчики – самые лучшие, добрые, отзывчивые и жизнерадостные. Мальчики, с праздником любви вас!

Девочки группы БС-51

АЛЛЕ

Есть в мире много пожеланий,
Их всех не перечислить.
Тебя я просто поздравляю,
Люблю такой, какая есть.
Будь все время красивой:
И душой, и собой.
Будь все время любимой:
И зимой, и весной.
Не склоняйся рябиной,
Если будет беда.
Будь все время счастливой -
В этот день и всегда.

Игорь

Анна КРАСНУСОВА,
ул. Якіра, 10

Возвращаясь однажды, зимней порою,
Уставшая после тяжелого дня,
Я иду в мир друзей и покоя,
И эта мысль согрывает меня.

Там меня ждут знакомые лица,
И друзья, что помогут всегда,
Я лечу туда, словно птица,
В мое общежитие, свет мира и добра.

Зірку Кохання і стріли Амура!

Привіт, друзі!

У цей чудовий морозний день хочеться привітати з Днем закоханих всю Академію! Бажаємо успіхів, подальшого розквіту і здійснення найпотягніших мрій! Хай завжди ваш шлях буде осяяний зіркою Кохання, а ваші серця – пронизані стрілами Амура!

Цілується! Кохайтесь!
БС-51

Наша группа - самая клеевая!

Самая любимая, самая дружная и самая клеевая группа академии – БС-51! Сегодня хотим поздравить всех ее студентов с Днем святого Валентина!

Любите друг друга, почаще улыбайтесь и оставайтесь такими же замечательными!

Не стесняйтесь проявлять свои чувства! Мальчики, любите девочек, девочки, любите мальчиков! Мы вас любим! Целочки!

Аня и Яся

З Днем "варення"!

Зима – це не тільки час навчання і сесій. Для деякого це ще й особисті свята, радість і веселощі. Наприклад, для наших любих Анни Мельничук і Ярослави Бондар взимку відбулись знаменні події: вони стали повнолітніми!

Дівчатка! Вітаємо вас з минулими святами! Кохання вам, успіхів у навчанні і міцного здоров'я! Залишайтеся такими ж веселими і життєрадісними!

Друзі

СТУДЕНЧЕСКИЙ ДОМ

Когда заболел я, или мне плохо,
На душе тоскливо бывает иногда,
Меня здесь поддержат, мне здесь помогут,
Ведь это общага родная моя!

На дискотеки собираемся вместе,
На занятия вместе тоже пойдём.
Нам здесь не скучно, нам здесь не тесно,
Ведь это общежитие, общий наш дом.

Общежитие наше — уютно лишь мгновением
в жизни быстротечной и сложной такой.
Общежитие наше будем помнить мы вечно,
Общежитие наше, студенческий дом!!!

НОВИНИ

10 РОКІВ тому, а саме: 12 лютого 1996 року була прийнята Постанова Кабінету Міністрів України „Про створення Української академії банківської справи”. Ця дата стала точкою відліку створення, розвитку, вагомих успіхів і перемог нашого вищого навчального закладу. З ювілеєм нас усіх! Ми пишаємось тим, що причетні до цього славетного вузу.

Самі ювілейні урочистості відбудуться 14 квітня. На свято запрошені високі гості з України, близького і дальнього зарубіжжя, викладачі, студенти, випускники і друзі академії. Має бути цікаво, бо для цього вже сьогодні напружено працює оргкомітет, складено план святкових заходів, які не обмежаться одним днем і навіть місяцем. У рамках святкової програми деякі наукові, спортивні та мистецькі заходи відбудуться вже в лютому і в березні. А найбільш насиченим наше життя обіцяє бути, звичайно ж, у квітні. До ювілею плануємо підготувати і святковий номер газети.

НАУКОВЦІ академії займаються підготовкою до друку матеріалів VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції „Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України”, яка відбулася в Українській академії банківської справи Національного банку України. Викладачі та студенти почали готуватися до проведення студентської олімпіади і наукової конференції. Підготовлені до друку навчальні посібники „Адміністративне право України. Академічний курс. Т.2” (Лук'янець Д.М.); „Цивільний процес: проблеми і перспективи” (Шербак С.В.) та монографії „Формування науки в НБУ” (Сало І.В.); „Потенціал інноваційного розвитку підприємства” (Козьменко С.М., Васильєва Т.А., Спіфанов А.О., Леонов С.В.), а також багато наукових статей.

ВИКЛАДАЧІ кафедри банківської справи продовжували роботу над підготовкою навчального посібника „Облік у банку”. Розділи 2, 3: „Облік капіталу банку”, „Облік операцій банку за безготівковими розрахунками” (Коренева О.Г.); методичних рекомендацій щодо проведення практичних і семінарських занять з дисципліни „Гроші та кредит” – для студентів спеціальностей „Банківська справа”, „Фінанси”, „Облік і аудит”, „Економічна кібернетика” (Лобода Д.Л.); методичних матеріалів щодо проведення практичних занять з дисципліни „Банківські операції”. Розділ 3: „Операції банків з формування ресурсної бази” (Маслак Н.Г.) та ін.

НА КАФЕДРІ фінансів продовжувалася робота над підготовкою методичних вказівок щодо вивчення дисципліни „Бюджетна система” (Чижов Л.П.); навчального посібника з дисципліни „Фінанси підприємств” (модульно-рейтингова програма) (Науменко С.В., Мельник Т.М., Дехтяр Н.А., Крайніков І.М.); методичних вказівок з дисципліни „Фінансовий менеджмент у малому бізнесі” – щодо виконання контрольних робіт студентами заочної форми навчання (Люта О.В.); методичних рекомендацій з дисципліни „Фінансовий аналіз” – щодо проведення практичних занять із студентами денної та заочної форм навчання (Боярко І.М.); конспекту лекцій з дисципліни „Фінансовий ринок” (Рекуненко І.І.) тощо.

КАФЕДРА міжнародної економіки підготувала до друку методичні рекомендації для проведення практичних занять та самостійної роботи з дисципліни „Міжнародні фінанси” (Д'яконова І.І.); продовжувала підготовку до друку методичних матеріалів для проведення семінарських занять та самостійної роботи з дисципліни „Транснаціональні корпорації” – для студентів денної форми навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем „бакалавр” (Костюк О.М.); методичних матеріалів для виконання контрольних робіт з дисципліни „Основи зовнішньоекономічної діяльності” – для студентів заочної форми навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем „бакалавр” (Костюк О.В.); розробку робочих навчальних програм тощо.

НА КАФЕДРІ теоретичної і прикладної економіки продовжувалася робота над підготовкою методичних рекомендацій для проведення практичних занять з дисципліни „Економіка підприємства”. Частина II (Дутченко О.М., Балацький Є.О., Домбровський В.С.); методичних вказівок для проведення практичних занять і виконання самостійної роботи з дисципліни „Державне регулювання економіки” (Лопаткіна І.В.); методичних рекомендацій для виконання контрольних робіт з дисципліни „Ринок праці та зайнятість” (Кривенко Л.В., Процик Т.В.). Підготовлені завдання з дисципліни „Політична економія”. Теми: „Економічні потреби та фактори виробництва. Товарна форма суспільного виробництва та його еволюція”, „Підприємство як товаровиробник. Підприємство”, „Витрати виробництва. Ціна виробництва. Валовий дохід і прибуток” – для проведення семінарських занять із студентами заочної форми навчання (Синюченко М.І.); „Основи економічної теорії” – для проведення практичних і семінарських занять за темою „Заробітна плата” (Процик Т.В.).

ВИКЛАДАЧІ кафедри державно-правових дисциплін продовжували роботу над підготовкою хрестоматії з дисципліни „Історія вчень про державу і право”. Теми 4, 5 (Сухонос В.В.). Підготовлена лекція з дисципліни „Міжнародне економічне право”. Тема: „Держава як суб'єкт міжнародного економічного права” (Чернявський А.Л.).

УВАГА!

Редакція газети „АкадеМіх”
переселилася на праве крило
4-го поверху,
що в медичному корпусі,
в кім. № 420, № 423.

СЕСІЯ

ПІСЛЯ "БОЮ"...

- На факультеті банківських технологій склали сесію 734 студенти денної форми навчання та 309 студентів заочної форми навчання.

Детальніше зупинюся на результатах зимової екзаменаційної сесії 2004-2005 навчального року в розрізі груп, курсів та спеціальностей. На "відмінно" склали сесію 94 сту-

„Я не здамся без бою!” – так називалася стаття, опублікована в нашій газеті напередодні сесії. В ній викладачі академії давали корисні поради студентам щодо того, як краще скласти іспити. І ось цей важливий „бій” уже позаду. Більшість студентів вийшла із нього з гідністю, хоча, звичайно, є і „жертви”. Своє перше „бойове хрещення” в якості декана факультету банківських технологій витримала і Т.І. Гончарук. Ми попросили Тетяну Іванівну проаналізувати підсумки зимової сесії і поділитися своїми враженнями від побаченого, почутого і пережитого.

денти, що становить 12,9% від загальної кількості. На „добре” та „відмінно” – 182 студенти (24,97%) відповідно. З оцінкою „незадовільно” склали сесію 193 (26,47%) студенти.

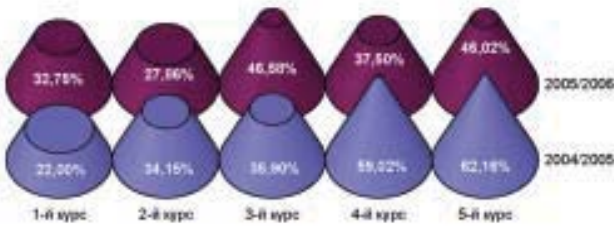
У порівнянні з попереднім роком спостерігаються такі тенденції. Кількість відмінників навчання зросла на 10 чол. (+12% проти відповідного періоду). Питома вага студентів, що отримали тільки відмінні оцінки, складає 12,9% проти 12,6%. На жаль, питома вага кількості студентів, які закінчи-

ли семестр на оцінки „відмінно” та „добре”, зменшилася з 26,9% в 2004-2005 навчальному році до 24,97% в поточному. Прикро, але простежується значне зростання кількості студентів, які за результатами зимової заліково-екзаменаційної сесії отримали незадовільні оцінки. Якщо в минулому році їх було лише 55 чол. (8,3%), то в поточному такі результати мають 193 студенти (26,47%).

На жаль, під час сесії не обійшлося і без „жертв”: нам довелося розпрощатися з 16-ма горе-студентами, яких відраховано за систематичне невідвідування і незадовільні результати.

В цілому результати складання сесії можна вважати задовільними.

А загалом, для мене сесія не принесла якихось несподіванок: успішно склали іспити ті студенти, які систематично відвідували заняття, наполегливо працювали протягом семестру. Відраховували ж ми тих, хто протягом останніх 1,5-2-х років мав

Порівняльний аналіз якості успішності студентів факультету банківських технологій за результатами складання зимової сесії

КОНФЕРЕНЦІЇ

ГЕНДЕРНІ СТУДІЇ

3 лютого в Сумському державному педагогічному університеті ім. А.С.Макаренка відбулася III обласна міжвузівська студентська науково-практична конференція „Гендерні студії”. У конференції взяли участь студенти СДПУ ім. А.С.Макаренка, УАБС НБУ та студенти філії Харківського національного університету внутрішніх справ у м. Суми.

Мета конференції - сприяння усвідомленню студентами сутності гендерних проблем в українському

суспільстві та соціально-гуманітарних науках, формування гендерної культури та свідомості, вільної від статево-рольових стереотипів.

Студенти працювали по секціях: „Гендерні виміри політико-правових та культурних відносин”, „Гендерна соціологія та соціальна робота”, „Гендерна педагогіка та психологія”.

Академію на конференції представляли: Тітченко Олена (М-42), Родіонова Наталя (М-42), Сай Світлана (М-41), Головенко Михайло (ЕК-42)

та автор цих рядків, Литвиненко Оксана (М-41). Науковий керівник – доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін УАБС НБУ С.І. Ніколаєнко.

Тітченко Олена посіла перше місце в секції „Гендерна педагогіка та психологія”, а Головенко Михайло – друге місце в секції „Гендерні виміри політико-правових та культурних відносин”.

Усіх учасників конференції було нагороджено похвальними грамотами та заохочувальними призами.

Як учасниця конференції можу сказати, що робота нашої секції пройшла дуже

Наталія ДАНИЛЕНКО

багато пропусків, а звідси – і незадовільні оцінки, хто упродовж кількох семестрів відразу не складав екзамен. У зв'язку з цим у мене студентам традиційні поради: не пропускайте заняття, сумлінно навчайтеся, і ваша праця буде нагороджена гарними оцінками. Якщо добре організувати свій час, можна встигнути все: і навчатися, і займатися громадською роботою, і добре відпочивати. Відповідайте званням студента!

Хотіла б я звернутися із сторінок газети і до своїх колег. Зважаючи на свій 27-річний педагогічний стаж, я впевнена, що викладач сам в змозі навести порядок на своїх заняттях і бути відповідальним і за відвідування, і за успішність. Якщо ви сформулювали свої вимоги, то дотримуйтеся їх до кінця. Напевне, варто бути вимогливим і навіть жорстким до студентів протягом семестру, щоб вони побільше знали, але не зводити з ними рахунки під час екзаменів. Тому хотіла б порадижити викладачам: будьте доброзичливо вимогливими!

З 1 вересня 2006 року планується перевести навчальний процес в академії на модульно-рейтингову систему оцінки знань. Це має стимулювати як викладачів, так і студентів до самоорганізації і дисципліни. Сподіваємося, що така система спонукає студентів уже з перших занять дбати про те, щоб до кінця семестру прийти з гарними результатами.

вдало. Усі учасники почувалися невимушено, після кожної прочитаної роботи проводили обговорення, вступали в дискусію. Студенти нашої академії показали високий рівень підготовки, виступили на належному рівні. І це не дивно, адже наш науковий керівник – Світлана Іванівна – допомагала нам підготувати на високому професійному рівні наукові роботи і вклала в кожного з нас часточку свого світогляду, своєї душі. Світлано Іванівно, дякуємо Вам за те, що допомогли нам зрозуміти, яку важливою у наш час є проблема гендерних взаємовідносин!

ЗНАЙ НАШИХ!

НАЙКРАСИВІША ДІВЧИНА СУМ НАВЧАЄТЬСЯ В АКАДЕМІЇ!

НБУ, 19-річній Тетяні Урбановській.

Дівчині подарували шубу, злиток золота і квіти. Саме їй тепер доведеться захищати честь Сум на конкурсі краси „Міс-Україна”.

(Детальнішу розповідь про сумську красуню читайте в наступному номері).

СПОРТИВНІ НОВИНИ

Легка атлетика

13-14 січня 2006 року в легкоатлетичному манежі академії відбувся Кубок України з легкої атлетики серед ВНЗ III-IV рівнів акредитації. В змаганнях взяли участь і наші студенти. І місце в стрибках в довжину з результатом 6,50 м посів студент IV курсу (група М-21) Дмитро Дудченко. В забігу на 400 м І місце зайняв Іван Молодика, а ІІ місце – Роман Молодика.

Баскетбол

7-9 лютого 2006 року в Сумському національному аграрному університеті відбулася міська спартакіада з баскетболу серед ВНЗ III-IV рівнів акредитації.

Шорт-трек

Студент юридичного факультету Володимир Григор'єв отримав ліцензію на участь в XX зимових Олімпійських іграх у м. Турин (Італія) з шорт-треку, які будуть проходити з 10 по 26 лютого 2006 року. (Шорт-трек – вид швидкісного бігу на ковзанах всередині хокейного майданчика).

Естафетний біг

10-11 лютого 2006 року в легкоатлетичному манежі відбувся Чемпіонат України з естафетного бігу, присвячений 10-річчю ювілею УАБС НБУ. В змаганнях взяли участь спортсмени з різних областей України. Між забігами проходили танцювальні та пісенні виступи, а в кінці – конкурс-вікторина, під час якої розігрувалися призи.

(Детальніше про Чемпіонат – у наступному номері).

ТОЧКА ЗРЕННЯ

ПРИРОДУ УБИВАЮТ

...МЫСЛИ

Как часто человек задумывается над смыслом жизни или над тем, что будет завтра? Да, мы слепцы, нам жизнь подносит явные намеки на будущие события, а мы их просто не хотим, боимся замечать.

В последнее время природа подает недвусмысленные знаки о том, что в ближайшие 40 лет на земле произойдет глобальная природная революция. Вы можете заметить, что, мол, нас этим пугают уже давно.

Может быть, вы в чем-то и правы, однако посудите сами, могут ли древние провидцы написать пророчество с точностью хотя бы до десятилетия? Ведь для них временной рубеж не играл значения. Они мыслили веками, тысячелетиями, а не как мы - часами, минутами.

Стоит проанализировать статистику, и сразу становится видно, что только за про-

шле десятилетие количество природных катаклизмов на планете возросло в 3 раза, а сила отдельных из них - в 2 и более раз.

Многие пытаются это объяснить глобальным потеплением, развитием производства и загрязнением окружающей среды. Однако, что вы скажете про ускорение перемещения планет? Вы об этом не слышали? Конечно, кому выгодно трубить, что за 100-150 лет наша планета поменяет полюса, и этот процесс уже идет. Наш "шарик" потеплел около 10% своей магнитосферы. Удивительный факт, не правда ли? Ведь об этом нигде не сообщается, не кричат в

новостях, хотя во всем мире запретили использовать магнитное оружие, а в местах максимального ослабления магнитного щита уже 5-й год не летают самолеты.

Да, правительства стран пытаются не допустить передачи этой информации широкой огадке.

Первыми звончками оповещения того, что наша планета болеет, были:

- выбрасывание китов на берег;
- сбивание с маршрутов перелетных птиц;
- появление детей "индиго", или так называемое зарождение "шестой расы";
- возникновение нового

климатического явления "Эль-Ниньо" и т.д.

Пришло время взрослеть, начать относиться к земле, как к живому организму.

Номо sariens не сумел понять простейших вещей, которые ему подсказывала природа, и теперь на арену начинает выходить новый вид, новая раса. Это люди, которые умеют пользоваться своим организмом, владеют всеми способностями, которые заложены в человеке.

Новая раса начала зарождаться давно, однако основное ускорение началось в конце 70-80-х годов. Эти люди сумеют вырасти и укрепиться к периоду, когда начнется зачистка на Земле. Если раньше природный отбор оставлял только сильнейших, то в наши дни мы даем жизнь всем подряд, даже тем, кто должен был давно умереть. Но в этот раз природа решила пойти другим путем: будут убираться люди со слабым духом, или, точнее сказать, со слабой или плохой энергетикой.

Основной акцент делается не на силу мышц, а на способ мышления человека, его отношение к себе и окружающему миру. Для природы не страшно наше загрязнение, либо истощение ресурсов. Ее уби-

вает наша негативная энергия, мысли. Многие люди говорят, мол, природа не может чувствовать наши мысли и эмоции. Скажу с уверенностью: ОНИ АБСОЛЮТНО НЕПРАВЫ!

Вот один из элементарных примеров. Давайте посмотрим на ход технологического прогресса. С развитием техники наш инструментарий уменьшается размером до тех пор, пока станет невидимым. Возьмем калькулятор: с обычной счетной машинки за какие-то 100 лет мы имеем вычислительное устройство толщиной с лист бумаги и размером со спичечный коробок. Через некоторое время он просто исчезнет. То есть, идеальное устройство - это то, которого нет! Такие устройства уже появились: например, обычная открывалка для пива. В наши дни уже появилось пиво, крышечка которого открылась сама, то бишь, открывалки нет, а функции ее выполняются!

Все в нашем мире развивается за подобными за-

конами. А чем мы отличаемся от всего, что существует вокруг нас? Да ничем! Та же сложная система, которая стремится к эволюции, к минимальным затратам энергии. Настал период, когда природа просто решила ускорить этот процесс, поскольку мы немножко засиделись (обленились)...

Иван ПОПОВ, студент группы ЭК-32

ОТ РЕДАКЦИИ.

Вот такими мыслями – в чем-то знакомыми, а в чем-то неожиданными – поделился с вами наш читатель. Он готов продолжить свои размышления, а, возможно, и дискуссии с вами. Приглашаем к разговору!

Не орієнтуйтеся в коханні на друзів чи знайомих, прочитані романи чи побачені фільми. Кохання у кожного своє: солодке або багатостраждальне, взаємне або без відповіді, щасливе або безнадійне. Все одно це – прекрасне, незбагненне і неповторне почуття. У цьому нас переконують щирі ліричні студентські рядки.

ІСТОРИЯ ЛЮБВИ

Татьяна КУПРИЙЧУК, студентка групи БС-33

"...НАМ НЕ СУЖДЕНО БЫТЬ ВМЕСТЕ..."

ПОДУМАЛИ ОНИ, КОГДА ИХ ВЗГЛЯДЫ ВСТРЕТИЛИСЬ. И ЭТО БЫЛА ИХ РОКОВАЯ ОШИБКА...

Хочу поведать вам любовную историю из жизни таких же студентов, как вы. Возможно, она поможет открыть занавес таинства вашей любви!

А началось все с улыбки... На протяжении двух лет Вова и Юля мило улыбались друг другу при мимолетных встречах в академии. Заговорить никто из них не решался, так как он был уверен, что такая прекрасная девушка просто не может быть одна. А Юля, в свою очередь, на вид рискованная, на самом деле была очень скромна и не могла переступить грань, открыть чувства первой!

Но вот в один из теплых вечеров осени они случайно встретились в городе, познакомились и стали... нет, не встречаться, а просто общаться.

Время пролетало незаметно, а они все еще не понимали, что без ума друг от друга. Ведь

Вова любил в ней все: "У нее такой искренний взгляд, иногда с лисьей ухмылкой, завораживающая улыбка, захватывающий смех и стройная фигура, да ее просто невозможно не любить, - говорил он. - Она нравится всем..."

Юля же видела в нем того единственного и неповторимого: "От его ласкающего взгляда меня бросает в дрожь, от бархатистого голоса - мутнеет разум, а от его прикосновения - бешено колотится сердце..."

И вы хотите сказать, что это не любовь? Каждая моя попытка снять пелену с их глаз, открыть истинные чувства, доказать, что они любят друг друга, была обречена на провал с самого начала. А после их последнего разговора вернуть время вспять было уже просто невозможно...

Все произошло так банально. Вове рассказали интерес-

ную историю о новом парне Юли, который часто забирает ее на шикарной машине, а он даже не удосужился узнать настоящей правды...

"...Зачем пытаться бороться за свое счастье, если уже мои шансы равны нулю, зачем лишать тебя сказки о принце на белом мерседесе? Я не копируюсь, я студент..." - сказал он ей.

И когда их взгляды пересеклись, Юля увидела в них отчаяние и даже явную злость на нее. Но уже гордость не позволила девушке открыть тайну, что это никакой не

принц, а просто ее крестный.

И в этот миг у них пронеслась одна и та же мысль: "Значит, нам не суждено быть вместе, жаль, ведь была все-таки любовь...". Тщеславие и гордость - вот что создало пропасть, которая оказалась теперерь между ними. Глупо...

Как же хочется после этого закричать: "Не верьте никому и ничему, почувствуйте друг друга душой и сердцем! Ведь то, что вы потеряли, можете никогда больше не приобрести. И потом всю жизнь терзаться в сомнениях, что все могло быть по-другому, если бы..."

ЛЕГЕНДА О ЛЮБВИ

ОБРУЧАЛЬНОЕ КОЛЬЦО

Жил-был на белом свете прекрасный юноша. Все вокруг его любили, восхищались его добрым, искренним сердцем, веселым нравом и пленительной красотой. Однажды юноша встретил девушку, которую полюбил с первого взгляда. Вскоре он понял, что не может прожить без нее и дня. Его чувство было глубже бездонного колодца, необозримей самой Вселенной.

Но в один из несчастных дней он узнал, что девушка давно любит другого юношу. Они обручены, и скоро у них свадьба. Опечалился прекрасный юноша. Он не мог представить, как будет жить без нее. Только она была смыслом его жизни. В ее радости была его радость, в ее грусти - его грусть.

Однажды юноша печально сидел в опустевшем парке. И вдруг среди кружащихся осенних листьев возник мерцающий золотой огонек, который становился все ярче и ярче - прямо перед юношей появилась фея ослепительной красоты.

- Я давно наблюдаю за тобой, ты постоянно так грустен, и мне тебя очень жаль. Хочешь, я исцелю твое сердце от неразделенной любви? Ты забудешь о своей девушке и снова будешь беззаботен и счастлив! - сказала фея.

- О, нет! - в испуге отшатнулся юноша и прижал руку к груди, точно защищая любовь в своем сердце. - Я не знаю ничего прекрасней и дороже, чем эта любовь!

- Тогда хочешь, я сделаю так, что твоя девушка забудет о своем возлюбленном и полюбит тебя?

- Для меня счастье любимой дороже собственного счастья! Я слишком люблю ее! Пусть она будет счастлива с тем, кого выбрала. Я не хочу, чтоб меня любили при помощи волшебства.

- Да, ты прав, - сказала фея. - Теперь я вижу, что ты настоящему любишь. Настоящая любовь так мало хочет для себя, любящий истинно хочет одного - счастья тому, кого он любит. И все-таки, может, у тебя есть какое-нибудь желание, я могу исполнить любое.

Неожиданно глаза юноши озарились чудесным светом. - Да, у меня есть желание! - горячо воскликнул он. - Хочу стать обручальным кольцом на пальце у любимой! И, чтоб, надев кольцо раз, она никогда его не снимала.

- Будь по-твоему, - сказала фея и улетела сияющим огоньком. Вы никогда не задумывались, почему обручальные кольца сделаны из золота? Почему так сверкают? Потому, что сердце у юноши было золотое, а любовь его была светом, ярче солнечного.

Илона Александрова, III курс

ІЗ НЕВИГАДАНОГО

"ЧЕКАЙ, Я ОBOB'ЯЗКОВО ДО ТЕБЕ ПРИЙДУ!"

Молодь вважає свято кохання своїм. Ми думаємо, що воно належить нам, молодим. Влаштуємо дискотеки, даруємо подарунки, говоримо багато красивих слів. А, по суті, що ми знаємо про кохання?

У парку я дуже часто бачила симпатичну пару. Вони були такими милими й зворушливими! Гуляючи по парку, вони говорили й сміялися, говорили й сміялися. На них було приємно і водночас смішно дивитися, і мимоволі я думала: „Вже старі, а, диви, як голуби..."

Потім я їх довго не бачила. А одного разу дивлюсь - він іде один. На вулиці був сильний вітер, який вирвав з його рук парасольку. Мені стало шкода старенького, і я побігла за парасолькою. Повертаючи її, запитала:

- А чому ви самі?
Він мовчав, а потім важко сів на лавочку, витер очі й тихо сказав:

- А її вже нема. Вона померла місяць тому...
Я не знала, куди себе подіти, що зробити, чим зарадити...
...Вони зустрілися перед війною, ще юними. Його одразу вразили її посмішка, її неймовірно гарні голубі очі. Йому вистачило лише один раз в них заглянути, і він ніколи не міг їх забути.

А потім - війна... Біля військкомату вона кинулась йому на шию і не хотіла відпускати. Він її заспокоював, витирив її очі і в сотий раз повторював, що він до неї прийде, що він обов'язково повернеться.

На війні він був не раз поранений, часом думав, що не живе. Але думка про її очі, усмішку, голос, думка про те, що він обіцяв повернутися, змушувала боротися за життя. З фронту він писав їй листи, але відповідей не отримував. Згодом він дізнався, що той будинок, в якому вона жила, був зруйнований. Проте він не втрачав надії, шукав і знав, що обов'язково її знайде.

Якось під час загострення рани мусив лягти в шпиталь. Одного разу в одному з коридорів почув знайомий сміх. То був сміх медсестри, то була вона - його єдина.

Опісля вони вже ніколи не розлучалися. Вони прожили довге й щасливе життя. Але роки - річ неблаганна. Одного разу вона вже не могла піднятися з ліжка. Він її доглядав, говорив багато теплих і лагідних слів, але, коли зрозумів, що це - кінець, сказав:

- Чекай, я обов'язково до тебе прийду...

Катерина БАБИНЕЦЬ, студентка групи ОА-42

Я+ТИ

ТВОИ ГЛАЗА...

Какой красивый вечер!
Вчера пошел снег, а сегодня в свете луны он переливается и сверкает всеми цветами радуги. Он такой красивый, манящий и в то же время такой холодный - как и ты...
Ну, почему твои глаза такие красивые и в то же время холодные и острые, как льдинки? Кажется, что твой взгляд может заморозить даже пылающий костёр.
Твои глаза... Они, как глубокие голубые озёра, в которые можно нырнуть и не вынырнуть, они, как бездонные безграничные моря... В них тонешь, и никто тебя не может спасти, потому что тебя засасывает эта бездонная пучина.
Твои глаза то голубые, как весеннее весёлое небо, то серые, как осенние низкие облака. Они завораживают и пленят. Тот, кто хоть раз посмел заглянуть в глубину этих глаз, тот потерял свой покой навсегда...

КСЮХА

Я буду ждать тебя всегда

Оксана ЛИТВИНЕНКО, студентка групи М-41

Я буду ждать тебя всегда, Любить, надеяться и верить. Пусть птицами летят года, Они хотят меня проверить.

Но сколько времени пройдет, Неважно для меня с тобою. И, может быть, любовь придет, И ты захочешь быть со мною.

Пусть жизнь тебя научит жить, Ценить ее и преклоняться, Научит верить и любить. Научит плакать и смеяться.

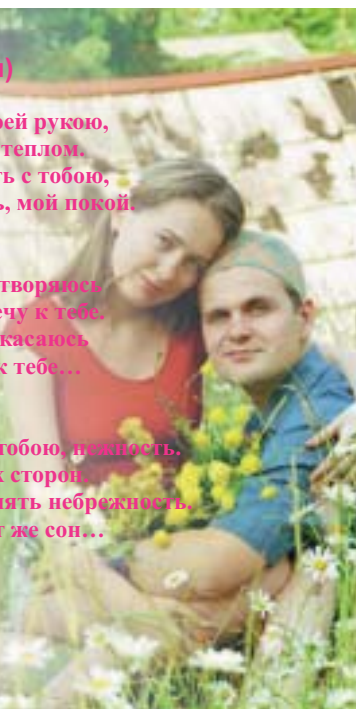
Когда поймешь цену любви, Ты приходи ко мне на встречу. Ты больше никого не жди, Я на любовь твою отвечу.

Нежность (сон)

Коснись меня своей рукою, Окутай лаской и теплом. Я так хочу побыть с тобою, Моя ты нежность, мой покой.

Я без остатка растворяюсь В твоих руках, лечу к тебе. Души тихонечко касаюсь. Иду к тебе, лечу к тебе...

И вот я здесь - с тобою, ласкаюсь. Окружена со всех сторон. В твоих глазах опять небрежность. Опять я вижу тот же сон...

Оксана БУБЛИК, студентка групи ЕК-31

Знаешь, пришла зима...

Знаешь, пришла зима. Снегом все замела. Стало белым-бело, Стало мне холодно.

Ты не успел спросить, И не ответила я. А солнце давно уже спит, Ведь наступила зима.

Слышишь, прости за боль. Я заболела тобой. Но все это вскоре уйдет, Лишь только зима пройдет.

Ты там сидишь один, Я здесь сижу одна. Тысячи разных причин Нас развели у окна.

Хочешь узнать, где ты? Там, где цветут сады, Там, где всегда весна. Я же - там, где зима.

Слышишь, сердце стучит? Скоро утихнет боль. Тихо оно молчит, Когда я рядом с тобой.

САПОН

ДІАЛОГИ З СЕРОВИМ

Одна з форм роботи з естетичного виховання, яку проводить галерея мистецтв "Академічна" Української академії банківської справи Національного банку України, - організація мистецьких вечорів. Черговий з них було присвячено видатному російському художнику Валентину Олександровичу Серову (1865-1911) з нагоди 140-ї річниці з дня його народження

Такі портрети В.Серова, як "Дівчина з персиками", пейзажі ("Жовтень. Домотканово"), історичні та міфологічні композиції ("Петро I", "Одисей і Навзія") увійшли до скарбниці світового мистецтва. Ще за життя за В.Серовим закріпилося ім'я талановитого і правдивого художника, нездатного йти на компроміси заради правди.

Ведуча вечора - студентка першого курсу факультету банківських технологій групи ЕК-51 Ганна Герасименко - першою надала слово сумському ху-

дожнику Володимирі Смирнову, який розповів про творчий шлях митця, проаналізував свої улюблені твори цього художника. Директор Лебединського художнього музею Володимир Кравченко познайомив присутніх з етюдом "Михайлівка", написаним В.Серовим у 90-х роках XIX століття, який зберігається у цьому музеї. Цей етюд, скоріше за все, було написано під час перебування художника на Лебединщині, у мальовничій Михайлівці, коли художник гостював у Капністів. Крім того, В.Серов створив декілька портретів представників цієї родини: графині В.Капніст та її дочок. Зараз ці портрети прикрашають зібрання Російського музею в Санкт-Петербурзі та музей Ешмолеан в Оксфорді.

Науковий співробітник Сумського художнього музею

Валентина Ткаченко познайомила присутніх з двома роботами пензля В.Серова: "Портрет Антоніо д'Анраде" і "Дворик. Віз" - шедеврами колекції нашого музею. Вони безспівідково відносяться фахівцями до найкращих здобутків у галузі живопису митця. А к в а р е л ь н и й портрет письменника А.Чехова роботи В.Серова став темою виступу завідувачою Будинком-музеєм у Сумах Людмили Євдокимчик. Окрему увагу на вечорі було приділено зв'язкам В.Серова з Сумщиною.

Протягом усього вечора у галереї звучала класична музика у виконанні сумських музикантів: концертмейстера Вільяма Жолудева та соліст Вікторії Васалатій і Наталії Руденко.

Сергій ПОБОЖІЙ,
доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Наталія ДАНИЛЕНКО

НОВА КНИГА НАШОГО МИСТЕЦТВОЗНАВЦЯ

На мистецькому вечорі у галереї "Академічна", присвяченому ювілею російського художника В.О. Серова, відбулася ще одна цікава подія: презентація книги керівника галереї Сергія Побожія „Валентин Серов і Сумщина”.

Звернення до творчості В.О. Серова для С.І. Побожія не випадкове. Ще зі студентської лави виник у нього інтерес до цього видатного художника. Назавжди запам'яталися лекції про митця блискучого викладача Київського художнього інституту Анни Заварової, її численні послання на працю про російський живопис талановитого мистецтвознавця Бориса Асаф'єва. Останній називав В.Серова художником „поза напрямками”, який творить „сам по собі”.

„З того часу, - зізнається Сергій Побожія, - невеличка книжечка з обкладинкою зеленого кольору стала моєю улюбленою, а В.Серов - художником, перегляд та осмислення творів якого викликає захоплення”.

В.О.Серов - безсумнівно, художник талановитий, неординарний. Але, незважаючи на його високоморальні риси, писати про митця важко. Усі сучас-

ники відзначали відлюдкуватість та гостре відчуття правди й фальші, притаманні художнику.

Напевне, образ художника привабив автора книги ще й тим, що його життя і творчість пов'язані з нашим краєм. В.Серов не тільки тут бував, а й неодноразово виконував портрети наших земляків. У науковому виданні простежено зв'язки видатного російського художника Валентина Олександровича Серова із Сумщиною, проаналізовано малюнки юного художника, виконані ним у Слобожанській Охтирці протягом 1876 - 1878 років. Автор також розглядає графічні та живописні портрети Софії Драгомирової - доньки генерала М. Драгомирова, який родом з Конотопа; портрети сумського цукрозаводчика та мецената П.І. Харитоненка та його доньки Олени Олів; представників дворянських родів Капністів і Щербатових.

„Охтирські малюнки”, „Портретна „українічка”, „Портрети П.І. Харитоненка та О.П. Олів” - уже самі заголовки розділів говорять про дослідження тематики творів великого майстра.

У виданні подається ряд ілюстрацій, в тому числі і автопортрет художника. Цікаві його портретні роботи і зображення двох різних Охтирок - нашої і підмосковної.

Книга випущена у світ видавництвом „Університетська книга”. Особливо вдячний автор Інституту „Сумпроект” і особисто Голові правління В.Г. Павловському, за сприяння якого це видання побачило світ. Дуже приємно, що є такі люди, які вміють шанувати і підтримувати мистецтво.

Адресована книга насамперед історикам, мистецтвознавцям, краєзнавцям, студентам. Але не тільки. Її охоче прочитає той, хто цікавиться історією та культурою Сумщини, хто небайдужий до невідомих сторінок рідного краю.

ЛЕГЕНДИ

О СВЯТОМ ВАЛЕНТИНЕ

Історій, легенд і слухов о Святом Валентині ходит немало. Так хто же он - Святой Валентин, подаривший всему миру День Влюбленных?

Говорят, что на самом деле святых Валентинов, умерших в Древнем Риме в 269 (по другим источникам в 270) году и почитаемых в один и тот же день, было два. Деяния их уже давно стали легендой, и теперь уже никто точно не помнит, какому же из них был посвящен праздник. Известно только то, что один из них, более молодой, был в Риме проповедником и врачом. Во время гонения на христиан император Клавдия он был казнен. Другой Валентин, епископ Тернийский, жил недалеко от Рима и погиб смертью мученика от рук язычников в том же 269 (270) году.

Многое в легендах о Святом Валентине совпадает и переплетается, но каждая из них имеет какой-то свой нюанс, который делает ее отличной от других.

В древнем Риме когда-то жил врач по имени Валентин. Его называли "гастрономическим доктором", т.к. он всегда был озабочен тем, чтобы лекарства, которые он предписывал принимать больным, имели приятный вкус. Для придания восхитительного вкуса лекарствам он смешивал горькие микстуры с вином, молоком или медом. Он промывал раны вином и использовал травы для облегчения боли.

Святой Валентин также был проповедником. И хотя в те времена христиане в Риме преследовались, он стал священником. Валентин жил во времена Клавдия II, славившегося множеством захватнических войн. Когда у Клавдия возникли проблемы с набором новых солдат в армию, он решил, что причина кроется в привязанности солдат к своим женам и семьям. И отменил свадьбы и помолвки.

И Валентин стал не только молиться о здоровье своих пациентов, но и тайно венчать влюбленные пары. Однажды тюремщик римского императора постучал в дверь Валентина. За руку он держал свою слепую дочь. Он узнал о чудесном врачевании Валентина и умолял его излечить дочь от слепоты. Валентин знал, что недуг девушки практически неизлечим, однако он дал слово, что сделает все возможное, чтобы ее вылечить. Он назначил девушке мазь для глаз, и сказал прийти еще через некоторое время. Прошло несколько

недель, но зрение к девушке так и не вернулось. Однако тюремщик и его дочь не сомневались в своей вере в доктора Валентина и продолжали принимать назначенные травы и настои.

А в это время до императора дошли слухи о тайных венчаниях, которые проводил Валентин. И в один из дней римские солдаты ворвались в жилище Валентина, уничтожили лекарства и взяли его под арест.

Когда отец больной девушки узнал об аресте Валентина, он хотел вмешаться, но был не в силах чем-либо помочь. Валентин знал, что скоро его казнят. Он попросил у тюремщика бумагу, ручку и чернила и быстро написал девушке прощальное любовное письмо. Валентина казнили в тот же день, 14 февраля.

Когда тюремщик вернулся домой, его встречала дочь. Девушка открыла записку и обнаружила внутри нее желтый шафран (крокус). В записке было написано "От твоего Валентина". Девушка взяла шафран на ладонь, и его сверкающие цвета озарили ее лицо. Произошло чудо: зрение девушки восстановилось.

Другая легенда рассказывает о священнике Валентине, святом великомученике, родившемся в третьем веке нашей эры в городе Терни Римской империи. В то далекое суровое время император Рима Юлий Клавдий II запретил войнам жениться, дабы не отвлекаться от главных дел. Молодой священник Валентин тайно венчал желающих, и за это был приговорен к смерти. В тюрьме он познакомился с дочерью надзирателя Джулией. Перед казнью он оставил девушке письмо с объяснением в любви. Его казнили 14 февраля. Согласно другим преданиям в него влюбилась слепая дочь тюремщика. Валентин, как священник, давший обет безбрачия, не мог ответить

на ее чувства, но в ночь перед казнью (13 февраля) прислал ей трогательное письмо.

Символично, что дата казни св. Валентина совпала с римскими торжествами в честь Юноны, богини любви. Впоследствии Валентин был похоронен в Риме (по другим данным, часть его мощей находится на его родине в г. Терни, а часть - в церкви св. Антония в Мадриде).

Еще одна легенда относится к более раннему времени, когда Рим был языческим. Она рассказывает о том, как христианский проповедник Валентин был посажен в тюрьму за веру и за то, что он на глазах у всех исцелил дочь тюремщика, дал ей зрение. Его приговорили к смерти, и 13 февраля, накануне казни, он послал ей нежное прощальное письмо, в память о котором теперь в День Святого Валентина принято дарить друг другу поздравительные открытки в виде сердечек, так называемые "валентинки".

Неудивительно, что о Валентине не забыли и избрали покровителем всех Влюбленных. Как христианский мученик, пострадавший за веру, он был канонизирован католической церковью. И в 496 году римский папа Геласиус объявил 14 февраля днем Святого Валентина.

Как все было на самом деле, мы не знаем и уже никогда не узнаем, но несомненно одно - Святой Валентин действительно погиб во имя Любви. И этой Любви было ему отпущено удивительно много на одну его короткую жизнь - любовь к Богу, любовь к прекрасной девушке, любовь к людям вообще, которым он помогал и как священник, и как врач, и как просто прекрасный человек с огромной, творческой добро душой.

Для самого милого, доброго и любимого ангелочка - Алексея Авраменко

Ты мой Ромео, я Джульетта,
Нас не разлучит даже смерть.
Мы будем вечно, вечно вместе,
И будет жить для нас любовь,
И все рассветы, все закаты,
И все рассветы, все закаты,
Только для нас: их создал Бог.
Ведь нет любви сильнее на свете,
Чем у Ромео и Джульетты.

От Джулии

Я + ТИ

Інна ОСТАПЕНКО, студентка групи ОА-32

СВЯТО, ЯКЕ ЗАВЖДИ З НИМ

Вона - 24-літня вчителька-мрійниця, вчорашня випускниця вузу, що вірить у справжнє кохання.

Він - 14-літній учень-мрійник, який хоче вірити у справжнє кохання.

Її появу у маленькому містечку порівнювали з диханням прохолодного бризу у виснажливу спеку, з першими тенденціями пролісками серед глибоких снігів.

Її поява перевернула його дитяче уявлення про світ, який відтоді перестав кружляти навколо пустощів і веселощів, у ньому з'явилося щось незбагненно очікуване, те, що примушувало його залишатися після уроків, прибирати у класі, прагнути піїматити її погляд на уроці, бути завжди поряд з нею...

Вона усвідомлювала, що не має права відчувати те, що відчувала; обманюючи саму себе, називала те заборонене почуття аж ніяк не підходящим словом „дружба”, про себе говорила, що з дружніх почуттів дарує йому свою книгу книг „Свято, яке завжди з тобою” Хемінгуей.

Він не тямив себе від того невимовного щастя, бережно гортаючи сторінки, до яких колись торкались її пальці.

"ВАЛЕНТИНКИ"

КАК ТРУДНО ПРИЗНАТЬСЯ В ЛЮБВИ...

Как трудно признаться в своей любви. Сначала не нахожу момента, потому не хватает слов. Ты появился в моей жизни так неожиданно, что я даже не успела понять, как это случилось. А теперь каждый день я засыпаю с мыслями о тебе и просыпаюсь с твоим именем на губах. Все, что было до тебя, было лишь пресной водой, которую ты одной улыбкой смог превратить в вино. Знаю, после вина бывает похмелье, но я не боюсь. Я не хочу думать о завтрашнем. Может, мои слова покажутся тебе банальными, но Я ЛЮБЛЮ ТЕБЯ.

P.S. Специально не называю тебя по имени, думаю, ты и сам уже обо всем догадался.

Ксения ШИЛИКОВА,
студентка группы МФ-11

Ане Красноусовой
Мое сердце любить не устанет

Мое сердце любить не устанет,
Как цветок, прорастая из камня.
Лишь в висках отдастся дыханьем.
Ты нужна мне, нужна мне, нужна мне!

Пусть с тобой мы совсем не похожи,
И пускай для тебя я не жданный,
Но пульсирует в венах под кожей:
Ты нужна мне, нужна мне, нужна мне!

Пусть твой путь охраняется небом,
Пусть твой сон успокоит луна.
Знай, что где бы на свете я не был,
Ты нужна мне, ты очень нужна!

Виталик